

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR.

1962. AUGUSZTUS

Üzemben a Ferenc Távbeszélő Központ

Felémelő ünnepség keretében adták át augusztus 18-án fővárosunk legújabb távbeszélő intézményét, a Ferenc Távbeszélő Központot. Az új létesítmény feldisznított nagyertermét zsúfolásig megtöltötték a Postavezérigazgatóság, a Távbeszélő Igazgatóság, a Kábelüzem, a társzközpontok és más intézmények technikai és adminisztrációs dolgozói, valamint a meghívott vendégek.

Az elnökségben helyet foglalt dr. Csanádi György, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a MÁV vezérigazgatója, Prieszol József, Földvári László és Horn Dezső miniszterhelyettes elvtársak. Szabó János, az építésügyi miniszter helyettese, Pesta László, a fővárosi tanács vb-elnökhelyettese, dr. Zsuffa Szabolcs, a postások szakszervezete titkára és még számos meghívott közéleti személyiség.

Rontó Tibornak, a postavezérigazgató helyettesének és Császár Károlynak, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetőjének rövid megnyitóját követően Horn Dezső miniszterhelyettes ünnepi beszéde következett.

Elmondotta, hogy ezúttal hazánkban a felszabadulás után létesített legnagyobb távbeszélő központját adjuk át a forgalomnak. A posta még 1954-ben kidolgozta a budapesti távbeszélő-hálózat fejlesztési tervét, melynek súlyponti feladata volt, hogy fővárosunk peremkerületeinek távbeszélőhelyzetét javítsuk. Az 1945 előtti időkben ugyanis a kapitalista szemléletnek megfelelően csak a belső területek ellátottságát biztosították. Az új létesítmény nemcsak ezeket a mulasztásokat pótolja, hanem az ezen a területen kiépült hatalmas lakótelepek, új gyárak és üzemek telefonszolgálatát is biztosítja.

A Ferenc Távbeszélő Központ három épületből áll és arányai azt is lehetővé teszik, hogy az óbudai főközpont létesítését már a jövő év elején megkezdhesék.

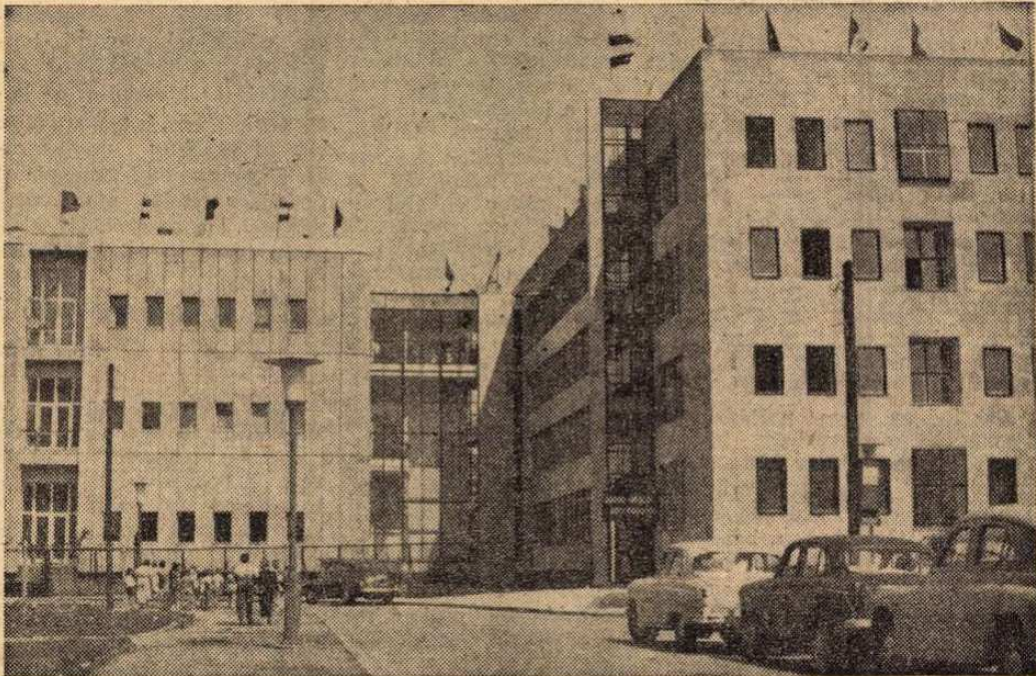
Horn elvtárs rövid áttekintést adott a továbbiakban a második öt éves terv időszakában fővárosunkban megvalósítandó távbeszélő-fejlesztési tervről. A Ferenc központ 8000 kapcsolási lehetőségén kívül 1963-ban ugyanitt újabb 4000 bővítést hajtanak végre, az óbudai központban egy új 8000-es központot helyeznek üzembe.

A Lipót és az Erzsébet központ bővítésével együtt 1964-ben a budapesti egységes hálózat összesen 20 ezer állomás kapacitással bővül.

Ezzel a második öt éves terv időszakában megvalósuló fejlesztéssel óriási lépést teszünk előre, amely példátlan a budapesti távbeszélő-szolgálat történelmében. A méreteket jellemzi, hogy

a hálózat fejlesztésére fordítandó beruházási hitel összege megközelíti a félmilliárd forintot.

A miniszterhelyettes a továbbiakban a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium vezetősége nevében köszönetet mondott az EM. 23. számú Építőipari Vállalat, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár, a KGM Híradástechnikai Igazgatóság, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság — végül, de nem utolsósorban az UVA-TERV, Postai Tervező Iroda és a Postavezérigazgatóság vezetőinek és beosztottainak, akik céltudatos munkájukkal nemcsak a központ létesítésének befejezését segítették elő, hanem pártunk VIII. kongresszusának tisztelt munkavállalásokkal és felajánlásaival.

A Ferenc Távbeszélő Központ külső látképe

Horn Dezső miniszterhelyettes megadja az engedélyt a központ üzembehelyezésére

Császár Károly, a Távbeszélő Igazgatóság vezetője utasítja a műszakot az üzembehelyezésre

sokkal a határidőt jelentős mértékben előre is hozták.

Horn elvtárs rámutatott, hogy a kongresszus felajánlások keretében kötött kooperációs szerződések megvalósították a Távbeszélő Igazgatóság pártszervezetének felhívásában megjelölt célokat.

Kitűnő kollektív munka hozta létre a Ferenc központ korszerű intézményét,

amely nemcsak a közeli időre biztosítja Budapest-dél területeinek jó távbeszélő-szolgálatát, hanem

40 ezer állomásig terjedő bővítési lehetőséggel hosszú évekre oldja meg ennek a nagy ütemben fejlődő városrészek távközlési igényeit.

Miután a központ üzembe helyezésére Horn Dezső az engedélyt megadta, Császár Károly az előtte elhelyezett készülékeken utasította a műszakot az üzembe helyezésre. Pillanatok múlva a Horn elvtárs előtt elhelyezett készülékeken vidám csilingeléssel szólalt meg a csengő és jelezte, hogy az engedélyt megkapták és ezzel a kedves aktussal megindult az új központ hivatalos működése.

A kedves jelenet után a miniszterhelyettes, miniszteri vezérigazgatói elismeréseket, pénzjutalmakat és soron kívüli előléptetéseket osztott szét a nagy munkában élenjárók között.

Szocialista Munkáért Érdemrendet kapott Szabó János postaműszaki forgalmi igazgató, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnál és Dedek Lajos postaműszaki igazgató, a Posta Központi Kábelüzemnél.

Munka Erdemrenddel Harigai Antal postaműszaki tanácsost, az üzem vezetőjét és Kiss Ferencet, a központ főgépészét tüntették ki.

A kiváló műszaki és adminisztrációs dolgozók sorából számosan kaptak még kitüntetések és jutalmakat.

A felemelő ünnepség befejezésével Horn elvtárs meleg szavakkal köszöntötte meg a nagy létesítmény minden létrehozójának tervező és kivitelező munkáját. Hosszú, eredményes pályafutást, jó erőt, egészséget és sikereket kívánva adta át az intézményt a főváros közönségének.

Molnár György

Az ünnepség résztvevőinek egy csoportja

A béke és a tudomány ÚJABB DIADALA

A Vosztek 3 és a Vosztek 4 szputnyik-űrhajók Andrijan Nyikolajev őrnagy és Pável Popovics alezredes irányításával befejezték csoportos űrrepülésüket.

A Vosztek 3 és a Vosztek 4 űrhajók csoportos földkörűl űrrepülése új, ragyogó fejezetét jelenti a világűr meghódításának.

Az űrrepülések történetében először fordult elő, hogy nemcsak a Föld és a szputnyikok között jött létre rádiókapcsolat, de élő összeköttetés létesült működésben lévő űrhajók között is.

Az emberiség rendkívül értékes tapasztalatokkal gazdagodott olyan vonatkozásban is, hogy hogyan viseli el az emberi test a hosszabb űrrepülés viszontagságait. Bebizonyosodott, hogy a bátor szovjet űrhajósok igen nagy, sok-sok millió kilométer távolság berepülésére is képesek.

Nincs messze az idő, hogy újabb diadalmas űrhajók indulnak majd a naprendszer bolygóinak meghódítására.

Andrijan Nyikolajev és Pável Popovics dicsőséges vállalkozása és hőstette újabb egyszerű bizonyítéka és eredménye a szovjet gazdaságnak, tudománynak, technikának. A szocialista világrendszer elsőbbségét jelenti mindez.

A világraszóló esemény után közvetlenül a Szovjetunió kormánya újból felhívással fordult a világ népeihez. A felhívás figyelmezteti a népeket és kormányokat, hogy szükség van arra, hogy még állhatatosabban küzdjenek azért, hogy a világ megszabaduljon az atom-világháború rémétől.

A világűr meghódításáért folyó nagy győzelem után a szovjet kormány ünnepélyesen megismételte, hogy minden tőle telhetőt megtesz a tartós béke biztosításáért.

A magyar dolgozó nép — s köztük a postás dolgozók is — örömmel és büszkén ünneplik a tudomány és béke hatalmas újabb diadálát.

ALKOTMÁNYUNK SZÜLETÉSNAPJÁRA

1962. augusztus 20-án tizenharmadszor ünnepeljük alkotmányunk születésnapját.

Nem maradhatunk meg azonban csak a leginkább kézzelfogható és szembeötlő — bármilyen hatalmas — külső fordulópont népünk életében.

Mindaz, amit a múltban az akkori idők szóhasználatával alkotmányunk neveztek, nem volt más, mint a magyar uralkodó osztályok jogrendszere, a kizsákmányolás és elnyomás eszköze. E jogszabályok a felszabadulás előtt csupán egyetlen cél szolgálatában álltak: a vezető osztályok henye, munkátlan életét és jólétét kívánták mindörökre biztosítani.

A mi alkotmányunk büszkén állapítja meg, hogy Népköztársaságunk a munkások és dolgozó parasztok állama, ahol minden hatalom a dolgozó népeké.

Alkotmányunk azonban nemcsak paragrafusok rendszere, hanem összefoglalja mindazt, amit elértünk, s egyúttal hitvallás a szocialista jövődől is, mindannak megteremtéséről, amelyért népünk s az emberiség legjobbjai évszázadokon át lelkesedtek.

Sokat szenvedett népünk elvitathatatlan jogai, a társadalmi felemelkedés útját járó felszabadult boldog emberek kötelességei, biztató jelenünk

Második öt éves tervünk eredményes végrehajtásával — amelyért a postás dolgozók is szívesen és örömmel munkálkodnak — a Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusa határozatainak megfelelően befejezzük hazánkban a szocializmus alapjainak lerakását.

Meggyorsítjuk ezáltal a szocializmus felépítését, továbbá emeljük a nép anyagi ellátottságát és kulturális színvonalát. Hazánk ezáltal még erősebb és még gazdagabb válik.

Népünk bizalmát, reménységét gyarapítja az a szüntelen erőfeszítés is, amelyet a legutóbbi leszerelési és békevilágkongresszus még hatékonyabbá tett, amelyet a Szovjetunió s vele együtt a szocialista világrendszer végez a jóakarató emberiséggel együtt a béke megőrzése, a lefegyverzés és az atomveszély leküzdése érdekében.

E következetes és állhatatos erőfeszítések nyomán egyre reálisabb a kilátás arra, hogy megőrizhető a népek békéje, megvalósítható a két rendszer békés együttélése.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében köszöntjük 1962. augusztus 20-át, alkotmányunk tizenharmadik születésnapját.

Az 1962. évi tervteljesítésért

a folyó évi tervteljesítésre kell fordítani minden figyelmünket.

A legutóbbi központi vezetési ülés ismertette a tervteljesítés eredményeit, a postafelkészítésre irányuló terveket.

A gondosan előkészített beszámolókból megismerhetjük egyrészt azokat a szép eredményeket, amelyeket a postás dolgozók az elmúlt időszakban elérték, de azokat a problémákat és hiányosságokat is, amelyek munkáikkal kapcsolatban mutatkoztak.

Az egyik legfőbb hiányosság, hogy amíg a forgalmi munkaterületen a tervek teljesítése elmaradt, addig az önköltség nem csökkent arányosan.

A lemaradás túlnyomórészt

nem a postás dolgozók meg nem felelő munkájának következménye, hanem főleg annak a helyes és egészséges törekvésnek az eredménye, amely a népgazdaság minden területén a gazdaságosabb és takarékosabb gazdálkodást kívánja elérni. Ez az egészséges törekvés a postai szolgáltatások igénybevételénél és a postai bevételeknél kiesést eredményez. Ez önmagában nem jelentene semmi bajt a posta s a népgazdaság szempontjából — hallottuk a beszámolókból — ha a szolgáltatások csökkent igénybevételével egyidejűleg csökkenne a posta önköltsége is arányos mértékben. Ez azonban nem így történt.

A költségek alakulását

körültekintő, tervszerű munkával kell helyes mederbe terelni.

Ehhez szakszervezetünk részéről is minden segítséget és támogatást meg kell adni. A helyi szakszervezeti szervek minden erejükkel támogassák a szakszervezetet, a lemaradás felszámolására irányuló erőfeszítéseiben, az ehhez szükséges tartalékok feltárással.

A tartalékok feltárása két területen hozhat lényeges eredményjavulást: a bevételek fokozásánál és az önköltség csökkentésénél.

Forgalmi viszonylatban az egyes hivatalvezetők szerint annyira ki vannak merítve a rendelkezésükre álló lehetőségek, hogy egyes helyeken egészségtelen jelenségek is mutatkoznak.

Egy nagyobb vidéki város kézbesítőhivatalának vezetője például a bevétel fokozása érdekében túlzott levelezőlap- és értékpénztárak használatát szorgalmazta. Ennek az volt az eredménye, hogy ott a kézbesítési szolgáltatás lényegesen romlott. Az ilyen eljárás nem hoz valószínűsíthetően több jövedelmet a népgazdaságnak és a postának, s a kézbesítés romlása mellett a sok olcsó tarifájú levelezőlap felhasználása és kézbesítése tovább nehezíti a posta munkáját. Ezen felül akadályozza az önköltségcsökkentésre irányuló erőfeszítéseket is, mert a nem jövedelmező többletmunkához több munkaerőre van szükség.

Nem hoz tartós bevétel-emelkedést azoknak a szolgáltatásoknak a propagálása és erőltetése sem, amelyet a posta a jelenlegi felkészültségével megfelelően teljesíteni nem tud

(egyes viszonylatokban távirat, expressz-kikötés stb.).

Milyen tartalékokat tártunk fel

a bevételek tartós fokozására — és ha erre lehetőség nincs — az önköltség csökkentésére: mert a terv törvény, amelyet mindenképpen teljesíteni kell. Ezt a postás dolgozók teljesíteni is akarják.

Mit tehetünk a nehézségek, a hibák megszüntetése érdekében a beszámolókon elhangzottak figyelembevételével?

Mint ismeretes, valamely postai szolgálat akkor fejlődőképes, ha valódi szükségletet elégít ki, és akkor gazdaságos, ha a meglévő munkaerővel és berendezéssel lényeges minőségromlás nélkül végezhető el. Ezt az alapelvet már a tervezésnél kell figyelembe venni. Tehát

a jövőben csak azoknál a szolgáltatásoknál kell bevétel-fokozást előírni, ahol a népgazdaság és a közönség igényeinek fokozódását észlelik a tervezők.

A jövőben a tervezési módszeren is javítanunk kell. Addig is azonban

A hivatalok tehát nem mondhatnak le a bevételek fokozása érdekében kifejtendő egészséges tevékenységről.

Van azonban néhány terület, ahol már most megkezdhetjük bevétel-fokozó és önköltségcsökkentő tevékenységük helyes irányba terelését.

Egyik lehetőség a távbeszélővonalak és berendezések jobb kihasználása.

A távolsági beszélgetések száma csökkent — a tervbeszámoló szerint. Közismert dolog azonban, hogy főleg a kishivataloknál igen sok beszélgetés létre sem jön, törölni kell, mert egyes viszonylatban túlszűfoltak a vonalak. Ilyen helyeken kellő ellenőrzéssel, a kapcsolási fegyverem megszilárdításával jelentős bevétel-fokozást lehet elérni, s egyúttal a közönség jobb kiszolgálását is biztosítani lehet.

Sok helyen nem tudják a távbeszélőirre-keresletet kielégíteni, mert nincs elegendő készlet. Kellő szervezési munkával ezen is lehet segíteni, és így lehet a bevétel fokozni.

A kézbesítés helyes megszervezésével lehetőséget biztosíthat a hivatalvezető a hírlapelőfizetések szaporítására, ami több szempontból is előnyt jelent.

A nagyobb üzemek és vállalatok fiókberlei közé történő beszerzése nemcsak bevétel-többlettel jár, hanem lényegesen könnyíti a kézbesítőkön stb.

A távbeszélőjegyek és küldemények gondosabb felülvizsgálása a tapasztalatok szerint tetemes többletbevétellel jár.

A felsőbb postai szervek és a műszaki szervek is sokat segítenek a hivatalok bevételi terve teljesítéséhez. Például a kifizetendő, kisebb beruházást igénylő táviró- és távbeszélővonalak gyors megépítése, a jelentkező és elfogadott távbeszélő-előfizetők állomásának gyors felszerelése, korszerűbb, nagyobb forgalom lebonyolítására alkalmas berendezések létesítése segítené a hivatalokat a bevételi tervek teljesítésében.

A végrehajtó szervek az önköltségcsökkentés terén is nagy nehézségekkel küzdenek, mert az egyes szolgáltatásokra megállapított díjtételek csak igen gondos munkaszervezés és nagy forgalom esetén fedezik a szolgáltatás ráfordításait.

Tovább kell folytatni a kezelési egyszerűsítéseket. Főleg az olyanokat, amelyek kimutatható gazdasági eredményel, előnnyel is járnak.

Válasz

a „Nyílt levél egy pályaudvari hírlapáruhoz” című cikkünkre

A Postás Dolgozó 1962. július havi számában megjelent „Nyílt levél egy pályaudvari hírlapáruhoz” című cikkben foglaltak alapján vizsgálatot tartottam. A vizsgálat alapján az érdekelt hírlapárust a vásárlóközönséggel szembeni meg nem engedhető udvariasság miatt felelősségre vontam.

Az esetet kapcsolatban közlöm, hogy a rendszeres szakmai oktatásokon minden alkalommal fokozottan hangsúlyoztuk a közönséggel szembeni udvariasság, de egyben öntudatos érintkezés fontosságát. Olyan esetben pedig, mint amelyről a cikk írja is megemlékezik, minden alkalommal vizsgálatot tartottunk és a magáról megfellebbezett hírlapáruval szemben megfelelően eljárunk.

Az idézett cikkből levont tanulság alapján még fokozottabb mértékben kísérjük figyelemmel hírlapáruink tevékenységét, és továbbra is küzdünk a szocialista lapterjesztés tisztaságáért.

Majtényi Ferenc
üzemvezető

Különösen a kézbesítési és szállítási szolgálat terén kell bátran, a megváltozott viszonyoknak megfelelő új módszereket bevezetni.

A közvetett kézbesítés és fiókberlet kiterjesztése, a szállítási szolgálat átszervezése, a felesleges helyi járatok (pályaudvari járatok) megszüntetése lényeges megtakarításokat eredményezhet, és munkaerőket szabadít fel a további fejlődés és az újabb bevétel jelentő szolgáltatások számára.

A postaszolgálat természetéből adódó gazdaságosságot csökkentő tényezők hátrányos következménye (a gyakori és hosszantartó készenléti idők, a kishivatalok fogyatékos munkaerő és munkaidő-kihasználása) csak igen gondos munkaszervezéssel, és az érdekelt dolgozók tevékeny közreműködésével enyhíthetők. Ezért el kell érni a későbbiekben azt, hogy az egyes kisebb hivatalok dolgozói anyagilag is érdekelt legyenek abban, hogy a helyi munkát jobban és gazdaságosabban szervezzék meg és végezzék el.

A felszabadulás előtt ezt a célt a postán igen egyszerű módon, a munkaegység és az ehhez fűződő üzemi jutalérendszerrel érték el. A hivatalok a feldolgozott munkaegységek alapján részesedtek a közös üzemi jutalékból, s minél kisebb létszámmal sikerült minél nagyobb munkaegység-mennyiséget termelni, annál nagyobb volt az egy egységre, illetve dolgozóra eső üzemi jutalék összege. Ilyen rendszer bevezetésére jelenleg még nincs meg a lehetőség, de könnyen kezelhető és egyszerű munkaegység kidolgozásával megoldható lenne ez a kérdés is.

Gazdaságosabb és korszerűbb postát kell kialakítanunk

Ezért erőteljesebben és tervszerűbben kell a célok elérése érdekében igénybevenni a postás dolgozók munkaverseny- és szocialista brigádmozgalmát is. Kellő és szakszerű támogatással fejleszteni kell a dolgozók lendületlen versenymozgalmát. A vállalatok kidolgozásánál a dolgozóknak minden segítséget meg kell adni.

A munkaverseny-vállalatoknak legyen mindig határozott és helyes gazdasági célja is. A verseny ne legyen csak a hivatal belső ügye. Tudjon a feladatokról — főleg a vállalatok minőségéről — a postát igénybevevő közönség is. Ez fokozza a posta iránti bizalmat és a posta igénybevételét, és a versenyben résztvevők így mintegy a postát igénybevevő közönség ellenőrzése alatt állnak, ami segítené és gyakorlatilag hasznos vállalatokra serkentené a dolgozókat.

Dr. Mosonyi Ferenc cikkében rendkívül fontos, a posta további sikeres munkáját akadályozó problémát és azok megoldására javaslatokat tárt elénk. Várjuk és reméljük, hogy a postás dolgozók e nagy feladatok megoldásához észszerű javaslataikkal, a mulasztások és a fejlődést hátráltató intézkedések feltárással, s azok nyilvánosság elé tárásával messzemenő segítséget fognak nyújtani.

Szeretnénk, ha lapunk következő számaiban olvasóinkat tájékoztatni tudnánk arról is, hogy a szakmai vezetők mit tesznek vagy tettek azért, hogy e cikkben szereplő hasznos javaslatok minél előbb valóra váljanak. Reméljük, a szakmai vezetők az ilyen jellegű tájékoztatásoktól nem zárkoznak el. (A szerk.)

Dr. Mosonyi Ferenc
a forgalmi szakosztály elnöke

Lengyelországban üdültünk

A szakszervezetek szervezése révén a lengyel és a magyar postások egy-egy csoportja már évek óta kölcsönös csere-üdültekben vesz részt. Lengyel postás barátaink tíz napig üdültek Balatonalmádiban, négy napig Budapest látnivalóival és a postaszervekkel ismerkedtek; viszont a magyar postások a Balti-tenger mellett, Stogiban tíz napig, négy napig pedig Varsóban voltak a lengyel postás szakszervezet vendégei.

Mint az üdülőcsoport egyik tagja, néhány szemelvényeszerű jegyzetben számolok be a lengyelországi élményeinkről.

EURÓPA politikai térképén különböző színekkel jelölik meg az országokat. Persze, naivság volna azt hinni, hogy átélve valamelyik ország határát, a térképhez hasonlóan, a színek is megváltoznak. És mégis utazásunk során a színekből is tapasztaltuk, hogy már idegen földön járunk. Nálunk és Csehszlovákiában a vörös-tarka teheneket tenyésztik, Lengyelországban pedig szinte kivétel nélkül a bivalyszerűen tiszta feketé, vagy fekete és fehér foltokkal tarkított szarvasmarhákat láttunk. A földek színe is más arrafelé. Július végére idehaza már mindenütt learattak, ott viszont, még lábom állt a gabona. Északabbra vagyunk, hűvösebb az időjárás, csak augusztus első hetében lehet megkezdeni Lengyelországban az aratást. Varsón túl északabbra még augusztus elején sem értek be a kglászos növények. Mindez természetesen, más jelleget ad a földeknek.

Csehszlovákián át Varsóig 900 kilométert vonaton utaztunk, onnan utunk végcéljáig még 370 kilométert autóbusszon tettünk meg. 33 órai utazás után érkezünk meg a Balti-tenger mellett álló postás üdülőbe.

STOGI város strandfürdője erdő szélén fekszik, a tengerparttól mintegy 300 méternyire. Az üdülőben két- és háromágyas vendégszobák, hideg-meleg folyóvíz társalgó, televízió, terasz és park áll az üdülők rendelkezésére. A beutaltak egy része az üdülő mellett felépített camping házacskáiban lakik, csak étkezni járnak az üdülőbe.

A szívélyes fogadtatás után, az utazás fáradalmait ellenére, első dolgunk volt kimeni a tengerpartra. Sokunk most találkozt először a tengerrel, és lenyűgözve néztük a legalább 100 méter széles és több kilométer hosszú, homokos tengerparttól az elénk táruló festői tájról. Akik egészen közelről is meg akarták ismerkedni a tengerrel és a deszkajárdáról a homokba léptek, az első lépés után ijedten ugrottak vissza a járdára.

Magyar üdülők egy csoportja, középen a lengyel postás szakszervezet elnöke, Sumiga elvtárs

Lábuk alatt megindult a föld és cipővel együtt bokán felül süllyedtek a puha homokba. Le kellett húzni a cipőt, de meztláb, felöltözve közelítettük meg a homoktengeren át a Balti-tengert.

A TFNGERPARTI strandokon sehol sincs kabin, vagy öltözőszekrény. Az igényesebbek strandkosárokat bérelnek, ez tölti be a vetkőző-öltöző, a napozó és a szélvédő szerepét. Szép idő esetén a strand homokján szászámra láthatók ezek a jellegzetes kosarak.

A szelíd Balatonhoz szokott magyaroknak szokatlan volt a víz 16—18 fokos hőmérséklete, az állandó északi szél és a derűború sűrű váltakozása. Talán mondani sem kell, hogy a Gellért hullámfürdője csak játékos pancsolás a tenger hullámvérzéséhez képest. Ha azután a hullámok a szokottnál is jobban csapdostak, a strand árborára felhúzták a fürdősi tilalmat jelző fekete zászlót. Ilyenkor nem ritka a hullámok által a partra sodort borostyánok. A legtöbbje gombostűfej vagy lenyce nagyságú, de a szerencsésebbek díj-nagyságú borostyánkőveket is találtak. Aki nem bajlódott a keresgéssel, a szá-

mos „Pamiatki” (emlék, ajándék) boltokban vásárolhatott szebbnél szebb borostyán-emléktárgyakat.

AZ ELSŐ HÉTEN minden napra jutott egy-egy kirándulás. Első utunk a közeli Gdanskba vezetett. A második világháború után az ósregi város 90 százaléka romokban hevert, de a lengyelek eredeti formájában ismét felépítették Gdanskot.

A lakásokat belülről modernizálták, de az utcák, a házak külseje ma éppen olyan, mint évszázadokkal ezelőtt volt. Óriási az idegenforgalom. Ott-tartózkodásunk idején különösen sokan látogattak, mert ekkor ünnepelte Gdansk alapításának 1000 éves évfordulóját.

A Długa utcában megcsodáltuk a polgári lakóházak leg-szebb épületeit. Itt olvastuk az egyik színes homlokzatú házban a hajózó népek régi felmondását: „Navigare necessum est, vivere non necesse” (hajózni szükséges, élni nem szükséges). A gótikus városháza 82 méter magas tornyából félséges kilátás nyílik a városra. A karsú lakóházak közül monumentális méreteivel kiemelkedik a XIV. században épült gótikus Mária-templom, amelynek befogadóképessége mintegy 30 ezer ember. Nem lehetett betelni Gdansk szépségeivel. Csaknem minden nap bepillanosoztunk és jártuk az ódon utcákat.

GDYNIA modern kikötőjében éppen indulásra készült a lengyel hajóépítés büszkesége, a 40 ezer tonnás Batory-nevű óceánhajó. A dunai és a balatoni hajókhöz képest valószínű óriás. Allandóan a kikötőben horgonyoz a hajómuzeummal berendezett Burza, az egykori parti őrnaszád. Arra gondoltunk, hogy bizony jó lenne, ha már a világ valamennyi csatahajója hasonló, békés célt szolgálna...

Gdyniából a tengeren áthajóztunk a Hel-félszigetre, majd visszafelé, utunkban megtekintettük Sopót világhírű tengeri fürdőjét. Voltunk Oliwában és jártunk a Westerplatte-félszigeten, amely arról nevezetes, hogy az itteni lengyel helyőrség lerohanásával kezdődött meg a második világháború. A kis-szármú helyőrség lövészének elfogytáig hősiessen védekezett, örök dicsőséget szerezve önmagának és hazájának. Ugyaneben az időben a gdanski postások is eltorlaszolták hivatalukat, szembeszálltak a német fasiszta támadókkal. A túlerővel szemben alulmaradtak a s a foglyul ejtett hős lengyel postásokat a falhoz állíva, főbölték. Az akkori postahivatal épületében márványtáblán örökítették meg az 51 lengyel postás nevéét. Az épület előtti síremléküknél virágcsokorral és tiszteletadással adóztunk a hős lengyel postások emlékének.

A FELSZABADULÁS után Varsót „lédig erő város”-nak nevezték, mert a város 80 százaléka megsemmisült és méterek romhalmaz borította a lakóházak, üzemek és építészeti emlékek helyét. Az óvárost eredeti arculatában állították helyre, másutt teljesen új és modern lakóházakat, utcákat építettek. A város közepén emelkedik a Szovjetunió által ajándékozott épített Kultúra Palotájának 30 emeletes hatalmas épülettöme-

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

A POSTÁSOKRÓL ÍRJÁK A MEGYEI LAPOK

Egy ésszerű javaslat megvalósítása előtt

A múltban számos baleseti jegyzőkönyvben az előidéző okot így jelölték meg: „véletlen”. Ma már a balesetek okainak megállapításánál mind ritkábban fordul elő ez a meghatározás.

A baleseti jegyzőkönyveket tanulmányozva azonban a „véletlen”-t egy új fogalom váltotta fel, az pedig „a sérült vigyázatlansága”. Talán nem is lett volna feltűnő, ha a Budapesti Postaigazgatóság július havi üzemi baleseteinél zömében nem ez a meghatározás szerepel.

Ime két példa a jegyzőkönyvekből: Valovics István lakatos (Bp. Postaig. Épületfenn. Üzem) 8—10 mm vastag vaslemezbe kézi villanyfűróval 10 mm-es lyukat fűrt a rögzítő csavarok részére. A csavarok vastagsága azonban 12 mm volt, ezért a lyukat bővíteni kellett. Ezt a munkát lyukasítóval és 3 kilogrammos kalapáccsal végezte. A 3 kilogrammos kalapács azonban az utolsó lyuk bővítésénél lecsúszott és a balkez hüvelykujját megsértette, ennek következté-

ben 24 munkanapon át kereketkeltelené vált.

Szabó Tiborné (Bp. Postaig. Épületfenn. Üzem), dekorációkészítés közben PVC szigetelésű alumíniumhuzalról borítavapengével akarta a szigetelőt lefejtetni. A borítavapenge megcsúszott és a balkez hüvelyk- és mutatóujján majdnem csontig hatolt. A következő 8 munkanap kiesés. A baleset oka mindkét esetben a jegyzőkönyv szerint: „A sérült vigyázatlansága”.

Könnyen megállapítható, hogy mindkét esetben a baleset oka nem a sérült vigyázatlansága, hanem a megtört helytelen munkamódszer volt. Ezt a meghatározást azonban egyetlen baleseti jegyzőkönyvben sem lehet megtalálni. Ertékelhető, hiszen ez a meghatározás az ellenőrzésre hivatott szakmai vezetők felé is felveti a felelősség kérdését, másrészt, úgy véljük

érzet és az öntudat fejlesztése nemcsak a termelékenységet, a jobb munkát, hanem a munkabiztonságot is növeli.

Ezért a balesetek valódi okainak megállapításánál ezeket a körülményeket feltétlenül figyelembe kell venni, és a vétkesekkel szemben a felelősségre vonást ilyen esetekben is alkalmazni kell.

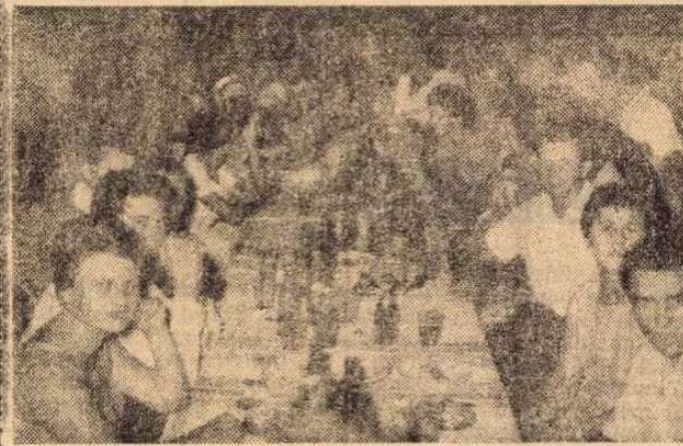
Ezért felhívjuk a figyelmet ezekre a jelenségekre. Megállapításunk szerint ugyanis balesetek vizsgálatánál és a

felülvizsgálatnál is ezeket a körülményeket igen gyakran figyelmen kívül hagyják. Helytelen az a gyakorlat, amikor a baleset okát csak egyiket szövegeken határozzák meg. Törkedni kell arra, hogy a baleset összes körülményei alapján annak valódi okát pontosan meghatározzák. Mindenre kiterjedő, alapos vizsgálatnál így nem lesz ellentmondás a baleset körülményei és annak oka, meghatározása között.

Maur Emil

„Véletlen” vagy „Vigyázatlanság”

Ifjúsági találkozó a VIII. VIT szellemében

A nemzetközi ifjúsági találkozó résztvevőinek egy csoportja

Lengyel, bolgár, német és budapesti postás ifjak találkoztak augusztus 17-én a Postás Művelődési Ház kerthelyiségében. Valóságos „fesztivál” hangulat uralkodott a fiatalok között.

A külföldi fiatalok egy része az elmúlt napokban Balaton és környékével, másik része pedig fővá-

rosunkkal ismerkedett.

A budapesti postás fiatalok mindent megtettek annak érdekében, hogy vendégeink jól érezzék magukat. Fadradságuk nem volt hiábavaló! Eleinte lassan indult meg a „beszélgetés”, mivel nem volt könnyű feladat egymás szá-

vált megérteni. A tánc, a jó hangulat azonban áthidalta a nehézségeket.

A csoportok vezetői meleg hangú szavakkal mondtak köszönetet a fogadtatásért, és mint mondták: visszatérve országukba, sokáig megőrzik emlékeztükben a budapesti postás fiatalokat.

A posta dolgozóinak — elsősorban a kézbesítőknek — sok fáradságba kerül, amíg a postai küldeményeket városunk többemeletes lépcsőházaihoz a lakókhoz eljuttatják. Ezért olyan javaslattal fordult a posta a Városi Tanács Végrehajtó Bizottságához, hogy engedélyezze a Budapestben már néhány helyen bevált központi falbaszüllyesztett levélszekrények elhelyezését a lépcsőházak földszintjén. Ezek a kis, egymás mellé helyezett fémládák a lépcsőház valamennyi lakóját külön-külön feltűntetik és minden egyes szekrénykéhez a tulajdonosoknak saját kulcsot adnak.

A tanács végrehajtó bizottsága hozzájárult, hogy a postát ezeket a központi levélszekrényeket a már lakott lépcsőházakban felszereltesse, egyben javasolta a beruházási osztálynak, hogy az építés alatt álló lakóházakat már ilyen központi levélszekrényekkel felszerelve adják át.

Dunaújváros 1962. VI. 20.

A képeslap megérkezett

Ma reggel a kecskeméti postára egy címzés nélküli veszprémi képeslap érkezett, rajta az alábbi versike: Országunkban Hírös Város Van egy öreg temploma, Mellette épül a nagyszálloda. Utána egy vállalat, Villanyt szerel, vizet ha kell, Ott is szeretik ám a kadart. Itt dolgozik egy asszony, anyá Baba is, meg nagymama. Ók a címzett, postás pajtás Add e lapot neki oda!

Veszprémben az irányító postás bizonytalankodva csak annyit írt a lapra — Talán Kecskemét. Mégis, akinek a képeslap szólt, megkapta.

A képeslap szövegét ugyanis felolvasták a kézbesítőknek, akik közül Barna Imre, a Széchenyi tér kézbesítője azonnal jelentkezett, hogy ő rendeltetési helyére juttatja a lapot. Egy óra múlva Nagy Ferencné, az Épületszerelő Ipari Vállalat dolgozója megkapta trézfásdví férjének Veszprémben feladott képeslapját.

Tréfa ide, tréfa oda, a gyors kézbesítésért dicséret illeti a leleményes postásokat.

Pécsi Népe 1962. VI. 14.

Még pontosabb, jobb munkát vállaltak a postások

címmel a komlói postások Simon Imre és Szuprics Mihály kézbesítőbrigádjának és a távbeszélő központi dolgozóinak kongresszusi versenyvállalásait és eredményeiket közli a lap. „Az említett brigádok eddigi jó munkája jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy az 1-es postahivatal má-

sodik negyedéves tervét 103,3 százalékra teljesítette.”... „A munkavállalásokból, az eredményből arra következtethetünk, hogy a postások sikerrel zárják majd a VIII. pártkongresszus tiszteletére indított munkaversenyt.”

Új Komló 1962. VII. 31.

zavar van a fogalom helyes értelmezése körül

Nem nevezhetjük vigyázatlanságnak azt, ha a dolgozó nem vesz észre olyan dolgokat, amelyek balesetet idézhetnek elő, de amelyeknek felülvizsgálása, ellenőrzése, kiküszöbölése nem az ő feladata.

Nem nevezhetjük vigyázatlanságnak azt sem, ha a dolgozó erős, figyelemelterelő hatás következtében valamit rosszul csinál, elvét egy mozdulatot.

Ezekért a munkaszervezést és a munkabiztonságot ellenőrző vezetőket, illetve azokat a személyeket terheli a felelősség, akik megmondhatatlan beavatkozásukkal a dolgozó figyelmét elterelték munkájáról. Ez utóbbi esetben a sérült dolgozó csak abban az esetben mentesíthető a vigyázatlanság vádját alól, ha a külső hatás (rákiáltás, dőrej stb.) váratlanul érte.

Vigyázatlan a dolgozó akkor,

ha:
a) munka közben másra gondol, figyel vagy beszélget stb.;

b) megdöglötlenül (túlsgosan lassan vagy gyorsan) mozog, vagy cselekszik, tehát nem alkalmazkodik a munka követelményeire;

c) bármilyen okból kifolyólag elmulasztja az előírt védőberendezések, illetve felszerelések használatát.

A dolgozó vigyázatlansága két okból adódhat: egyrészt, ha nem ismeri a munka követelményeit, másrészt, ha nem teszi magáévá azokat, tehát a biztonsági előírásokat tudatosan megszegve végzi munkáját.

A vigyázatlanság felszámolására az egyik legfontosabb eszköz, a dolgozó szakmireteltségének fejlesztése (a baleseti veszélyek időben való felismerése és az ellene való védekezés), továbbá a biztonsági előírások betartásának a helyszínen való rendszeres ellenőrzése és megkövetelése.

Az ellenőrzésnek azonban nemcsak a védőeszközök használatára, más egyéb biztonsági előírások betartására kell irányulnia, hanem a dolgozók magatartására is.

Köztudomású ugyanis, hogy a fegyelmesség, a felelősség-

je. A többi között két színház, a kongresszusi terem, a technikai múzeum számos egyéb kulturális létesítmény és a televízió-adó foglalt benne helyet. Varsó épületei és a még folyamatban levő építkezései a felszabadult lengyel nép nagyszerű életéről tanúskodnak.

A LENGYEL POSTA alapos tanulmányozása nem lehetett fő célunk és idő sem volt elég hozzá. De amit láttunk belőle, minden dicséretet megérdemelt. Nagy gondot fordítanak hivatalaik csinosítására, ahol megfordultunk, mindenütt új, modern postahivatalokat láttunk. Megfigyeltünk néhány kezelési érdekességet is. Gdanskban éppen alkalmi bélyegzőt használtak. Meglepetésünkre a bélyegzők a közönség részére fenntartott helyen voltak kitéve, mindenki maga bélyegezhetett, azt, és annyit, amit és amennyit akart. Előzetekesen még tiszta papírt is kitétek a bélyegző-nyomatok számára.

Az ajánlasi ragjegyeket nem ívekben, hanem tekercsalakban állítják elő. Kétségtelen, hogy ez meggyorsítja a kezelést.

A táviratokat úgy naplózzák, mint régen nálunk az ajánlott leveleket, s a táviratról a feladó díjmentes levényt kap. Kezelésgépesítésük fejlett. Varsó 1-ben például a 13 pénzfelvételi munkahely mindegyikén elektromos összedőgépet használnak. A csotti (számvető) nálunk nem tudott meghonosodni, a lengyel postások azonban sok munkakörben használják, ahol nincs elektromos összedőgép.

A LENGYEL POSTÁSOK és a lengyel nép vendégszeretői elég annyit mondani, hogy egész idő alatt úgy éreztük magunkat, mintha otthon lennénk. Nagy szeretettel és figyelemmel vettek bennünket körül, minden igyekezetükkel azon voltak, hogy a kedvünkbe járjanak.

Néhány példa a sok közül: A lengyelek nem élnek piros-paprikával, de a mi asztalunkon mindig ott volt a magyaros fűszer. A lengyelek reggeli megszokott tészta tejlevese sehogysm izlik a magyar gyomornak. Lengyel barátaink nem is erőltették, hanem számunkra gépsonkát, felvágottat, keménytojást, rántottát, sajtot, vaját, dzsemet és teát vagy kávét szervírozta reggelire. Aki pedig a pompás ízű tengeri halélekkel nem tudott megbarátkozni, kérhetett mást helyette.

Stogiban és Varsóban felbélyegzett képeslapokat kaptunk, fedezték a kirándulások költségeit. Varsóban színházba vittek, emléktárgyakkal kedveskedtek és így tovább. Kifogyhatatlanok voltak a szeretet és a figyelem megnyilvánulásaiban.

Felejthetetlen emlékek! búcsúztunk Lengyelországtól, a lengyel postás barátainktól. Örökre a szívünkbe zártuk kedves lengyel ismerőseinket. Az élményekben gazdag üdülésről hálás köszönet illeti meg a magyar és a lengyel postások szakcserevezetőit.

Kindierszky Emil

SIKEREK ÉS FELADATOK a székesfehérvári rádióállomáson

Ha Balaton felé halad az utas, a történelmi hagyományokban gazdag ősi város elhagyása után óhatatlanul is szembeötlő a két 150 méter magas óriási acéltorony. Székesfehérvárról van szó, annak is a Sóstó lapályán vagy négy évtizede létesített rádióállomásról.

A 20-as évek elején erre a vizes talajú területre esett a választás — mondja Burján Lajos üzemvezető. — Akkor persze még sok minden más-

képp nézett ki, és csupán az adóépület és tőle vagy 300 lépésre felépített lakóépületek jelentették az egyetlen jelentősebb települést a környéken.

— Az állomásnak — ma már ez természetes, de akkori ritkaságszámba ment — legény-szállása is volt.

— Az állomás négy évtizedes történelme folyamán — szakmai vonatkozásban talán szerencsés adottságai miatt is —

értékes vezető és irányító szakembereket adott

nemcsak a posta rádió-műszaki szolgálatának, de a népgazdaságnak is.

— Sok ember dolgozott az állomáson a megindulás óta — folytatja Burján szaktárs. — Innen kerültek ki a diósi és balatonszabadi állomások vezetői. A televízió adója is már a meginduláskor 3 műszaki kapott.

— Műszaki dolgozóink zöme ma már technikumot végzett vagy végez, de már mérnököket is neveltünk a népgazdaságnak. A dolgozók összetétele ezért műszakilag, de korban is elég szélesskálájú. Az idősebbek tapasztalatukkal, a fiatalok lendületükkel segítik elő az állomás jó munkáját.

— Akad azért javítani való nálunk is. Véleménykülön-

ségek adódnak, mert a fiatalok gyorsabb lendületet diktálnak; ilyen az alapadottságuk és emiatt gyakori a türelmetlen szó. Az idősebbek viszont már koruknál fogva is megalapozottabban és reálisabban igyekeznek eleget tenni a feladatoknak. Köztudott dolog, hogy az elektromos szakmában nem lehet kapkodni, egy rossz fogás, egy elhamarkodott kapcsolat esetleg több ezer forintot kár erejéig lehet. Esetleg halálos baleset oka is. Itt kötelező a tárgyilagosság szemlélet.

Az állomás dolgozói évek óta igen jelentős feladatokat hajtanak végre. Ez év februárjában 4 brigádot alakítottak a szocialista cím elnyeréséért.

Értékes felajánlásokat tettek

például az önköltségszökkentés terén, amely műszaki vonatkozásban nagy összegű megtakarítást jelent az állomásnak. Ez az adott esetben a 3,40 forintos kW-ra eső anyagköltség helyett 3,23 forint, ami csupán az első negyedévben közel 50 ezer forintot megtakarítást eredményezett. Az állomás

az elmúlt évben több tízezer forint a kimutatható megtakarítás

Részt vesznek az állomás dolgozói szakmai és politikai fejlődésük érdekében külső és belső rendezésű tanfolyamokon is.

Ezek után önként adódik a kérdés, és egyben a felelet is: minden azért ilyen szép és eredményekben gazdag, mert a szakvezetés, a párt- és szak-szervezet a legnagyobb egyetértésben dolgozik.

Sajnos, nem ez a teljes igazság. A szakvezetésnek nem szabad túl engedékenynek lenni. Nem ártana, ha sok esetben keményebb kézzel irányítaná az állomás ügyét. A két társadalmi szerv vezetősé-

üzemzavara 0,003 százaléknál kisebb. Ez értékes szám. A vállalt feladatok egy részét határidő előtt teljesítették. A későbbi vállalkozások végzése folyamatos.

Többek között elkészült 6 darab 8 ezer V-os nagy teljesítményű szűrőkonduktor felújítása, amely külföldi gyártmány lévén, megjavítására egyetlen hazai üzem sem vállalkozott. De felújítottak még 2 darab 10 ezer V-os külföldi gázkonduktort is. Az ilyen természetű munkáknál

gének pedig több megértéssel kellene az évek óta vajdó problémák megoldásához segítséget nyújtani és akkor még eredményesebb munkát tudnának végezni az állomás jól képzett, lelkes dolgozóit.

A szakszervezeti bizottság legutóbbi vezetőségi ülésén mind bővebben esett erről szó. Az elhangzottak értelmében kellene munkálkodni az üzem minden dolgozójának olyan szocialista szellemű és szaktársi kapcsolat kialakítása érdekében, amely alapja lehetne a jó közösségi szellemnek.

— sziget —

Nagyobb gondot fordítsunk az évi szabadságolási terv betartására

A dolgozók évi rendes szabadságának kiadásáról a Munka Törvénykönyv 55. paragrafusa intézkedik, s kimondja: „A rendes szabadságot az egész évre előre elkészített szabadságolási terv szerint kell kiadni”.

Ennek alapján — az elmúlt évekhez hasonlóan — a postaszervek 1962. évre is elkészítették a szabadságolási tervet. Az ütemtervek összeállításánál ma már mindjobban érvényesül az Mt. V. 100. § (3) bekezdésének az a rendelkezése is, hogy: „A szabadság beosztása előtt a dolgozót meg kell hallgatni és kívánságait lehetőség szerint figyelembe kell venni”.

A Postavezérgazgatóság értékelése szerint az I. félévi ütemtervet a postaszervek országos viszonylatban 89 százalékra teljesítették.

A szabadságnapok kiadásánál tehát 11 százalékos lemaradás mutatkozik.

Ha az eredményeket részleteiben vizsgáljuk, akkor megállapíthatjuk, hogy a központi postaszervek az igazgatóságok stb. közül a tervhez viszonyítva mindössze 7 postaszerv teljesítette túl a tervét, amelyért elismerést és dicséretet érdemelnek.

Szembetűnően nagy a lemaradás a Pécsi Postaigazgatóságnál (22,3 százalék), a Budapesti Vidéki Postaigazgatóságnál (17,3 százalék), Budapesti Távközlési Igazgatóságnál (21,6 százalék), és a Központi Kábelüzemnél (32,8 százalék). Nem menti a Jogügyi Hivalt sem a sajátos helyzete, ahol indokolatlanul magas a lemaradás (43,3 százalék).

Ismeretes előttünk is, hogy a lemaradást különösen az I. negyedév végén, illetve a II. negyedév elején a járvánszerűen jelentkező influenza megbetegedések okozták.

Igy a beteg dolgozókat helyettesítő új munkaerők beállítása a jóváhagyott tervtől számított veszélye nélkül nem volt lehetséges. Az is igaz, hogy év közben a tervszámok is módosultak az időközi fluktuáció (nyugdíjazás, új felvétel stb.) következtében.

Az elfogadható indokok ellenére azonban

egyes postaszerveknél nem fordítottak kellő figyelmet az ütemterv szerinti szabadságnapok kiadására

és belenyugodtak, hogy a dolgozók sok esetben elaprózva — egy-két naponként — vegyék igénybe szabadságukat.

Ünnepi taggyűlést tartottak

a Veszprém 1. sz. postahivatalban. A taggyűlésen részt vettek a hivatal dolgozói, és a már nyugdíjban levő szakértársak is. Nagy szeretettel fogadták a hivatal régi dolgozóit, akiknek legtöbbjét személyesen is ismerték.

Szamosi Károly szb-titkár köszöntötte a kedves vendégeket, majd Kállai Károly megyei hivatalvezető ismertette a hivatal jelenlegi életét, munkáját, összehasonlítva a 20 év előtti helyzettel.

A nyugdíjasok hozzászólásaikban felidéztek a múlt idők emlékeit. A taggyűlés után a hivatal helyiségeinek megtekintése során többször is hangot adtak annak a véleményüknek, hogy örömmel látják azt a fejlődést, amit az elmúlt évek alatt a hivatal elért.

Győre Károly, a szakszervezet megyebizottságának titkára, arra kérte az idős szakértársakat, hogy mégkor is jöjjenek hozzájuk, vaskor igénybe mindazokat a kulturális lehetőségeket, amit a hivatal és a szakszervezet részükre nyújtani tud: a könyvtárat, televíziót, rádiót, a közös kirándulásokat és rendezvényeket. Mindig szívesen látott vendégei lesznek a hivatal dolgozóinak.

Sándorfy Aladár
levelező

Az igaz, hogy az Mt. V. 100. § (4) bekezdése alapján a dolgozók kérelmére a szabadságot több részletben is ki lehet adni. Ilyen esetekben egyeztetni kell a posta és dolgozó érdekeit és erre az ütemterv elkészítésénél van lehetőség. Ettől eltérni csak indokolt, illetőleg rendkívüli esetekben lehet.

A feladat most az, hogy a postaszervek mérjék fel az év hátralévő időszakára a kiadott szabadságnapok számát, s ezt úgy ütemezzék be, hogy 1962. december 15-ig (az év végi csúcsgazdaságra való tekintettel) minden dolgozó vegye ki megérdemelt szabadságát!

Ezt a szakszervezeti bizottságok is segítsék elő a szabadságolási tervük ellenőrzésével. Meggyőző módon magyarázzák meg a dolgozóknak, hogy akkor cselekszenek helyesen, ha nem elaprózva, hanem a beütemezett időben veszik igénybe szabadságukat.

M. E.

JOGI TANACSDADÁS

Az utóbbi időben sokan fordultak hozzánk olyanirányú panasszal, hogy a továbbtanulók kedvezményeit biztosító jogszabályokat nem tartják be.

Több esetben előfordult, hogy a továbbtanuló dolgozót más munkakörbe osztották be, illetőleg más szervhez helyezték át, ahol a tanulásban akadályozva voltak.

A Munka Törvénykönyve Végrehajtási Utasítása 213. §-a következőképpen rendelkezik.

A továbbtanuló dolgozót nem szabad éjszakai műszakba, továbbá olyan munkakörbe beosztani vagy áthelyezni, amely tanulmányai folytatásában gátolná.

A tanítási napokon, illetőleg hónapokban — a tanulás érdekében — a továbbtanulókat a napi rendes munkaidő befejezése után sem túlmunkával, sem más feladattal megbízni nem szabad. A továbbtanuló dolgozót a tanulmányok befejezésétől a végvizsgáig, illetőleg az államvizsga letételéig, legfeljebb azonban az utolsó egyetemi félévtől számított 6 hónapig nem szabad rendszeresen túlmunkára vagy az állandó munkahelyén kívül hosszabb ideig tartó munkára (kiküldetésre) igénybe venni.

Továbbtanuló dolgozót fegyelmi határozattal sem lehet tanulmányai folytatását akadályozó munkakörbe áthelyezni.

Dr. Jankovich Lajos

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK GYAKORLATÁBÓL

B. S. munkaviszonyát a hivatal folyó évi július 31-ére oly módon szüntette meg, hogy a munkakönyvét „nyugdíjazás” bejegyzéssel látta el.

Az I. fokú egyeztető bizottság a munkaviszonyt helyreállította, mert megállapította, hogy előzőleg írásban a munkaviszonyt a munkáltató nem mondta fel. Jogszabály, hogy a munkáltató a munkaviszonyt kellő indokkal csak írásban mondhatja fel. Megállapította az egyeztető bizottság a munkakönyvi bejegyzés helytelen-ségét is.

Az érdemi rendelkezésben az egyeztető bizottsági határozat akkor lett volna kifogás-talan, ha azt állapította volna meg, hogy a vitás munkajogviszony érvényes felmondás híján változatlanul fennáll.

A munkakönyv kiadásának önmagában nincs munkaviszonyt megszüntető hatása.

Nem végződött ilyen eredménnyel F. M. munkaügyi vitája. Munkaviszonyát a munkáltató a Munka Törvénykönyve 29. (1) bek. c. pontja alapján felmondta. Az egyeztető bizottság a felmondás elleni panaszt nem találta alaposnak. Megállapította, hogy a dolgozó sorozatosan követett el szolgálati szabálytalanságokat. Szóbeli, írásbeli figyelmeztetéseket, sőt fegyelmi büntetés után sem javult meg a munkája. A felmondás ezért nem volt törvénysértő.

Személyes körülményeire hivatkozva mondta fel F. A. munkaviszonyát az M. T. 30. § (1) bek. alapján. Az igazgató a felmondást nem fogadta el. Az I. fokú egyeztető bizottság a panaszt elutasította.

J. L.

Széleskörű tájékoztatást biztosítanak a szakszervezeti politikai iskolák

Ez év őszén — hosszú évek után újból — szakszervezeti bizottságok politikai iskolákat szerveznek egyes üzemekben és hivatalokban. Az iskolára való jelentkezések során — ez most történik az alapszervek-nél — felvetődik a kérdés: *Miért van szükség erre az új oktatási formára? Mit fognak ott oktatni? Ki vegyen részt az iskolán?* stb.

A szakszervezeti politikai iskoláknak az a célja, hogy az aktuális kül- és belpolitikai kérdéseket, valamint mindazokat a problémákat és eseményeket, amelyek a dolgozókat és elsősorban a postásokat foglalkoztatják, az iskolán megvitassák és biztossítsák a hallgatóknak e kérdésekben való tájékozódását.

Az iskolán nem „tanítás”, hanem beszélgetés folyik a legkülönbözőbb problémákról. Emellett a szakszervezet munkájával és tevékenységével is megismerkednek a hallgatók.

Egy-egy iskola létszáma 25 főnél több nem lehet, hogy a beszélgetés és a vita szabadon, zavartalanul, kibontakozhasson. Az iskolák szervezésénél minden területen érvényesülnie kell annak a célkitűzésnek, hogy nem a mennyiségre, hanem a minőségre kell törekedni. Keveset, de azt jól, a hallgatók megelégedésére.

Az a törekvés, hogy az iskola résztvevői azok legyenek, akik semmilyen más oktatásban nem vesznek részt.

A havonta egyszeri legfeljebb 2 órás foglalkozások lehetővé teszik, hogy azok is látogathassák az iskolát, akik különböző családi vagy egyéb elfoglaltságuk miatt eddig nem tudtak szervezett oktatásban részt venni.

Az eddigi előkészületeket figyelemmel kísérve azt tapasztaljuk, a szakszervezeti bizottságok nagyon gondosan ügyelnek arra, hogy az egyes előadások és foglalkozások valóban érdekesek és tanulságosak legyenek, s biztosítsák az iskolák barátságos, vonzó légkörét. A szakszervezeti bizottságok olyan kiváló előadókra bízzák az iskolákat, akik megfelelő politikai, szak- és egyéb képzettséggel rendelkeznek, akik képesek ki-elégíteni a hallgatók érdeklődését.

Ezt az évet kísérleti évné tekintik a szakszervezet. Ezért csak korlátozott számú iskolát indíthatnak az alapszervek. Az eddigi tapasztalatok szerint az igények máris jóval meghaladják a lehetőségeket, de jelenleg még nincs mód arra, hogy az iskolák számát növelhessük. Igen sok hivatal és üzem dolgozóit csak a következő években ismerkedhetnek meg a szakszervezeti politikai oktatással ezzel az új formájával.

Kuklis István

Harminc brigád küzd a szocialista címért

A Posta Központi Javító Üzemben nagyaktívá ülésen értékelték a kongresszusi verseny helyzetét és megvitatták az üzem második félévi tervfeladatait. Élénk vita — 34 hozzászólás — után úgy döntöttek, hogy az eredetileg 558 m/Ft teljesítményi terv túlteljesítését 2800 m/Ft-ra emelik fel.

Az üzemben 30 brigád 207 fővel küzd a szocialista brigád címért. A szocialista műhely címért folyó versenyhez 6 műhely csatlakozott. Érdekes megfigyelni az üzemben a szocialista brigádmozgalmat fejlődését.

1959-ben	1 brigád	6 fő
1960-ban	8 brigád	59 fő
1961-ben	23 brigád	158 fő
1962-ben	30 brigád	207 fő

a versenyző brigádok és brigádgátok száma.

Nagy István
levelező

FÉL ÉV ÓTA BALESET NÉLKÜL

A Budapest 4. sz. postahivatal szakszervezeti bizottságának kezdeményezésére a rendőrség közreműködésével 3 filmvetítéssel egybekötött balesetelhárítási előadást tartottak a hivatal részére. A 3 előadáson összesen 600-an vettek részt.

A hivatal és a szakszervezeti bizottságnak a balesetelhárítás terén végzett jó munkáját igazolja, hogy 40 motoros kézbesítőjük közül ez évben még egy sem okozott balesetet. A kerékpáros kézbesítők baleseteinek száma is lényegesen csökkent az elmúlt negyedévben.

J. L.

SPORT

Fejes Péter, a Postás Repülő Klub versenyzője, aki tagja volt a világbajnokságot nyert magyar műrepülő csapatnak

Atlétika

Az Atlétikai Társadalmi Bizottság eddig hat alkalommal rendezett versenyt, hogy a Kilián könyvtár rendező postás dolgozók-nak pontszerzési lehetőséget biztosítsanak. Sajnos az üzemek és hivatalok sportvezetői nem fordítottak kellő gondot a mozgósításra, illetve a versenyeken való részvételre.

Labdarúgás

A nagypályás labdarúgó bajnokság tavaszi fordulóját pályahány miatt nem fejezték be. A bajnokság jelenlegi állása:

1. Teréz központ
2. Krisztina központ
3. Bp. 72. sz. posta
4. Bp. 70. sz. posta

A kispályás bajnokság tavaszi fordulója befejeződött. Jelenleg az élen állnak:

„A” CSOPORT

1. Televízió adóállomás
2. Erzsébet központ
3. Helyközi ig.
4. Oktatási közp.

„B” CSOPORT

1. Krisztina központ
2. Bp. 62. sz. posta
3. Bp. 4. sz. posta
4. Járműtelep

„C” CSOPORT

1. Anyagszertár
2. Alközpont
3. Lágymányos
4. Újpest 1. sz. posta

„ÖREG FIÚK” CSOPORT

1. Bp. 62. sz. posta
2. Hirlapüzem
3. Alközponti Üzem
4. Bp. Igazg.

Röplabda

A tavaszi forduló végeredménye:

FÉRFIAK:

1. Táviróhivatal
2. Javítóüzem
3. Járműtelep
4. Oktatási központ
5. Helyközi Ig.
6. Posta Ig.
7. PESH
8. Bp. 62. sz. posta

NŐK:

1. Közp. Hirlap Iroda
2. Alközponti Üzem
3. Táviróhivatal
4. Helyközi Ig.
5. Bp. 62. sz. posta
6. Távközlési Ig.
7. Bp. 72. sz. posta
8. PESH (visszalépett)
9. Javítóüzem (törölve)

Sakk

A tavaszi forduló végeredménye:

1. PEKÜ I. csapata
2. Lipót központ
3. Belvárosi központ
- 4-5. Rádió és TV Műsz. Ig.
6. Erzsébet központ
7. Táviróhivatal
8. Bp. 112. sz. posta
- 9-10. Bp. 4. sz. posta
- 9-10. PEKÜ II.

OLVASD

TERJESZD

a Postás Dolgozót

POSTÁS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó:
Besenyei Miklós
főtárgy
Főszerkesztő:
Horváth István
Felelős szerkesztő:
Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV.
Cházár András o. 13. sz.
Telefon: 428-1771
Megjelenik havonta
20 000 példányban
Szikra Lapnyomda, Budapest